

АБОНАМЕНТЪ:

За България, за 6 м.—7 л.

За странство за 6 м.—14 л.

Единъ брой 10 ст.

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

251

Градската библиотека

ОБЯВЛЕНИЯ:

На IV стр. 15 ст. на кв. ом.

Адресъ:

"я на в. „Добруджа“
гр. Бабадагъ.В
л. по се връщ. назадъ

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Излиза понеделникъ, сръда и петък

Четвъртинкиѣ.—Бесарабскитѣ българи.—Чуждата преса по злободневнитѣ въпроси.—Ромъния за Добруджа въ 1878 г.—Прѣдседателитѣ на ромънския сенатъ и камара протестиратъ противъ повѣдението на Маргилмана.—Военното управление въ Влашко туря рѣка върху добитѣка.—По анексирането на Бесарабия. Шетитѣ въ Добруджа и пр. пр.

ЧЕТВЪРТИНИКИѢ.

Още когато въ preliminarния договоръ съ Ромъния Добруджа се отстъпи на съюза, вместо на България, въ нашия печатъ се прояви едно раздражение и недоволство, прѣдъстрахъ отъ бѣдаши компликации и недоразумѣния. Отъ мърдавнио мѣсто тогава се заяви, че това било една проста формалностъ, безъ да се нахърнява сжщната — въпросътъ за принадлежането на Добруджа. Това заявление не внесе на времето си очакваното успокоение, защото тая процедура, като изключение, се приложи само спроти България. Недовърчивитѣ заставаха на позицията на очакватели. Днесъ вече долита, до нашия изтъненъ слухъ гласътъ на тая проста формалностъ, която подхрани опасни апетити. Въ нѣкои германски вѣстници се заговори за отстъпването на четвъртинкиѣ, отъ придобититѣ по preliminarния миръ права, върху България сръщу компенсации. Това на простъ езикъ ще рече да се ударятъ добрияновски гвоздеи. Макаръ и увѣрепи, че това сж мнѣния на отдални германски публицисти, пенамираци отзвукъ въ мърдавнитѣ политически сради, ний дължимъ при все това единъ отговоръ.

Прѣди всичко ний не недоумяваме, дали въ случая става рѣчь за математически четвъртинки или за такива, съответствующи на участието на всѣка отъ съюзнитѣ държави въ добруджанския и влашки походи, въ огледъ на интереситѣ, които имаше да се разрѣшаватъ. А това не е единъ дръбнавъ въпросъ. Ний не знаемъ съдържанieto на сключенитѣ по случая военни конвенции и няма защо на приумица да се сирираме върху тяхъ. За насъ въ случая и въ тоя моментъ е отъ значение, какви и чий интересъ услужиха тия два похода и съ колко сили въика отъ съюзнитѣ държави участвува отдално. Признаваме, че нито е мѣстото, нито е времето да рѣшаваме тия чисто технически задачи. Достатъчно е, че зачекваме тия въпроси, за да оставимъ на всѣки малко много свѣдущъ читателъ, който що годъ е слѣдилъ на времето кървавитѣ походи въ Добруджа и Влахия, да си даде отговоръ.

Едно отъ най-крупнитѣ значения на добруджанската епопея бѣ, че тя тури прѣградна стена на стрѣмнитѣлната акция на антаптата да прѣсече съобщителния пътъ между Централнитѣ сили и Турция. Тя спаси столицата на Халифата съ тѣснитѣ. А това бѣше единъ въпросъ на животъ и смъртъ за съюзнитѣ държави. Въ Добруджа не се рѣшиха български задачи, а такива на четворния съюзъ. Ако походите не бѣ сполучитѣ, днесъ контурата щѣше да бѣде съвсѣмъ обратна. Тѣснитѣ при Цариградъ въ рѣцѣта на антаптата щѣха да бѣдатъ единъ смъртенъ ударъ за съюза. Тогава нѣмаше да става рѣчь за пѣвпоружения неизчерпаемъ живъ материялъ на Царска Русия и ний нѣмаше да бѣдемъ свидѣтели на изирацѣлото руски подвизления, които се върѣжаваха на самитѣ

бойни фронтове съ пушкитѣ на убититѣ и раненитѣ солдати.

Малко по-широкъ погледъ върху миналото е достатъченъ да убѣди всѣкого въ значението на добруджанския походъ за съюзнитѣ държави, гдѣто не се рѣшиха само български задачи. Щомъ е така, когато се подига въпросътъ за облагитѣ, трѣбва това да става въ огледъ на интереситѣ, които се защитиха въ Добруджа, а по-късно и въ Влахия. Неразумно е да се гледа само едностранчиво на въпросътъ, безъ огледъ на далечнитѣ и близкитѣ постигнати резултати. Въ тия послѣднитѣ намира оправдание и участието на съюзнитѣ държави въ настѣпването сръщу Ромъния.

Въ миналата си статия ний изтъкнахме, че и тоя начинъ на разсѣждане не е абсолютно правъ. Съюзнитѣ държави иматъ общи задачи и единъ и сжщ фронтъ, билъ той на западъ, на истокъ, на сѣверъ, или на югъ. Най-малкиятъ неуспѣхъ на единъ отъ бойнитѣ фронтове, дава своя рѣзъ на другитѣ. И за това имѣпо мирнитѣ договори не трѣбва да се разглеждатъ, като пѣщо самостоятелно, а въ свързка единъ съ другъ. Ако при единъ случай нѣкоя отъ държавитѣ взема по-голямо участие въ придобивкитѣ, то не значи, че другитѣ сж били измамени. Тукъ дължимъ да напомнимъ още веднѣжъ, че при договора съ Ромъния измама е да се говори за лѣски дѣлове на Австро-Унгария и България. Въ мнѣния брой ний изнесохме, че не трѣбва да се неглижиратъ тѣй тенденциозно, както нѣкои се стрѣмятъ да го сторятъ, стопанско-економическитѣ облаги; тѣ трѣбва да се свържатъ съ териториалнитѣ придобивки и тогава да се говори съ громки фрази.

Начинътъ, по който се подига отъ нѣкои страни въпросътъ за облагитѣ, крие една голяма неморалностъ въ основата си. Той изнася единъ плячкаджийски апетитъ, противъ който нашата чиста душа се револтира. Въ тая свѣтовна катастрофа ний не се намѣсихме съ цѣлъ на грабежъ на чуждото, а въ името на много по-свѣти и виши идеали. Ний диримъ и диримъ нашето национално обединение, нашитѣ историко-етнографически права и нашето спокойствие въ бѣдацѣто ни развитие. Ний хвърлихме несъсѣхналия отъ кървитѣ си боевъ мечъ въ канонитѣ на Марса съ единственото желание да завѣпцаемъ на бѣднитѣ си поколения, слѣдъ като ний изживѣхме въ неспокоаеми борби и тревоги, спокойствие и мирно развитие. А такава ний виждаме само въ постигането на нашия легендаренъ завѣтъ за дунавската граница на сѣверъ. Това е нашия изрѣвъ и послѣденъ идеалъ, съ който живѣхме до днесъ и, за който съ готовност обрѣкохме, въ единъ моментъ, на гибель нашето политическо сжществуване.

Мислимъ, че нашитѣ сѣбратѣ, които говорятъ за четвъртинки въ Добруджа ще разбератъ каква пакостъ правятъ на общото дѣло на съюза. Съ тия празни спорове тѣ подхранватъ само апетититѣ на онии, които въ коварството си прѣди двадесетъ месеца надминаха човѣчеството и ги правятъ още

повече падмени и неотстъпчиви. Нашата чиста душа се трови, като гледа, колко различно се гледа отъ печата на добруджанския и бесарабския въпросъ. За моментъ у българина се явява впечатлението, че днесъ не Ромъния, а България е турена на подсѣдимата скамейка и то за своята върпостъ и честна дума.

Положението на бойнитѣ фронтове.

Възлетитѣ отъ Шаба на Дѣйствующата армия за 22 април 1918 г.

Македонски фронтъ. Източно отъ Охридското езеро оживена неприятелска стрѣла. По Червената стѣна, по с. Магарево и при Братинъ-долъ, огневата дѣйностъ отъ двѣтѣ страни се усили. Въ Мъгленско разпрѣснахме съ огънь нѣколко неприятелски групи, които настѣпиха, къмъ постовѣтѣ ни южно отъ Кулургузъ. Двѣ французски роти, които настѣпиха линията на нашето охранение, южно отъ Ревгели, бѣха отбити съ картеченъ и бомбовъ огънь. Единъ французскъ омицеръ и десетина французски войници, които приближиха нашитѣ постове, загинаха въ ръкопашна борба. Слѣдъ четиридесетина сѣки артилерийска подготовка, която временно затихна, за да продължи съ по-голяма сила, нѣколко английски дружини нападнаха на широкъ фронтъ нашата позиция южно отъ Доиранъ. Въ упоритата борба нашата доблѣстна пѣхота, поддрѣвена отъ огъня на артилерията ни, отби напълно неприятелската атака и залови пѣлвиници англичани, между които единъ омицеръ. Множество трупове на убити англичани лежатъ прѣдъ нашитѣ възкृतвенни прѣпастствия. Нашитѣ загуби сж незначителни.

Добруджански фронтъ. Примирие.

Съюзнически свѣдѣния.

Западенъ воененъ театръ. Берлинъ. По бойнитѣ фронтове на източнитѣ нѣх. прѣдприятия осуетихме опититѣ на неприятели да прѣмине прѣвъ канала Лабасе и да напредне сѣверозападно отъ Ветюнъ. Сѣверно Албертъ вземахме въ пѣлвѣ 38 англичани, между които има и двама омицери, освѣнъ това пѣлвинихме 22 картечници и нѣколко минохвъргачки. Артилерийскиятъ бой се оживи повече въ сѣсѣднитѣ участѣя. По останалата частъ на фронта умѣрена бойна дѣйностъ. Юго западно отъ Алтирхъ вземахме при една контра-атака пѣлвиници. По другитѣ бойни театри нищо ново.

Италиански фронтъ

Висна. Артилерийскиятъ бой по Тиролския юженъ фронтъ и сѣдѣмтѣхъ общини продължава.

Гота.

Бесарабскитѣ българи.

Какъ ще се рѣши бесарабския въпросъ, това не е съвсѣмъ безразлично на България, по много съображения. Най-важното за насъ българитѣ е, какво да направимъ за нашитѣ сънародници, които въ разни врѣмена сж колонизирали тамъ. А тѣ не сж малко. Броятъ нѣмъ, по нѣмски източници достига 220000 души. България нито е мислила, нито мисли да прѣдѣлява нѣкакъвъ прѣдѣлитѣкъ къмъ тоя край, който е поселяванъ отъ дълго врѣме съ болшинство българи. Никому прѣвъ ума въ България не е минавала мисълта да пролива прѣлвѣта дори на единъ свой солдатъ за Бесарабия. Ти е далече отъ насъ, вѣтъ отъ естественитѣ географически прѣдѣли на българското обединение. Макаръ и да нѣмаме териториални претенции надъ Бесарабия, въпрѣки внушителното число българи, които и поселяватъ като стари нѣмши жители, обаче, гадбата на тия българи безспорно ни е близка.

Бесарабскитѣ българи сж съ развито национално

чувство. Тя ож даде на България стотици добри български сили. Макар и откъснати от свободното царство, изоставени на собствените си сили, без всяка политическа гравитация от наша страна, българите в Бесарабия са запазили езика, правителство и националното съзнание. Поддържаха си редна година своя, български, училища. Съ една реч са останали непоколебими от национално гледище, макар да не са минали живота си без мъчнотии. Царските ботуши не един път са галили техните провентни и езикови свободи. Българите от България, от времената на тъмната епоха, нemoжейки да понасят стария ред на агаляка, те са търсили мѣсто, където оценовно да приложат своя труд. Най-сетне, по-голямата част от тях, след голямо странствувание, ож се настанали в Бесарабия, където се обзавели, като всички добродушени българите, в благословеното обработване на земята. Съ свойствена си българска честливост и перзоточителност успяват да станат пълни собственици и стопани на земята.

Ново повдигнатия от Румъния бесарабски въпрос заварва българите в Бесарабия, като притежатели на богати недвижими стопански имоти.

Румъните правят всичко от своя страна, за да получат Бесарабия. И както самъ Стере има доблестта да признае откровенно прѣдъ бесарабския народенъ събитъ, макар и твърдѣ личице, че Румъния е принудена по необходимост да прѣдложи на съвѣта обединението съ Бесарабия, което и безъ това тя ще нахожи отъ „крайна жизнена пужда“, румъните, ако се ожди по тѣхните донесения, вече сж „получили“ рѣшението за присъединението на Бесарабия отъ съвѣта въ Кишиневъ. Това е първия актъ; той, обаче не е достатъченъ. Прѣдстои всичко това да бѣде легализирано, на първо мѣсто, отъ съюза, прѣдъ очитѣ и търпението на който Румъния го върши. Тоя втори актъ отъ международно значение още не е свършенъ, макар да е спечелено видимо разположението на централните сили; той има да измине още много труденъ пътъ.

За българската политика въ тоя моментъ въ развитието на повдигнатия бесарабски въпросъ се открива една обществена задача, която безъ друго трѣбва благоприятно да се рѣши. Въ постигането на нашите спомени задължения къмъ компактно българско население въ Бесарабия лека ни помогне въздушевлянето на съюзниците германци, които за едно 200,000 нѣмско население въ много милионитѣ крайбалтиски области извоюваха свободата на всички. А нашите гърци къмъ сънароднитѣ ни въ Бесарабия на брой 220,000 души, между многото руснаци, нѣмски колонисти и малко румъни, нашите задължения сж: да гарантираме при прѣдстоящото ликвидиране на тоя въпросъ, пълни граждански и политически права съ всички свободи на българите. Защото, чи-отостърдено казано, сж Добруджа виждаме какъ упоритѣе могат да дадатъ румъните на инородците. Не току тѣй случайно бесарабския селянинъ съ смутеностъ поорѣща румънската управа, която едно време е мизитвалъ на гърба си и затова сега иска да му бѣдатъ гарантирани свободитѣ, за да не остане утрѣ въ доверашното положение на добруджанеца, съ права безъ свободи, както самъ го характеризираше В. Когъличану.

И въ миналото, отъ една страна румъните сж обещавали права съ свобода, а отъ друга — международнитѣ конгреси сж постановявали мѣрчно всичко това въ задълженията на румънската власт, но пакъ румъните не го изпълниха. Сега, като резултатъ отъ това румънско минало поведение, трѣбва да бѣде заключението ни, да поискаме реални гаранции за права съ надежни свободи на бесарабчани, между които

има толкова българи. Да трѣгнемъ по пътя на народното възвизяване на бесарабчани. Тя сами ни посочиха върния пътъ на гаранциите, а именно, по-уавтономността на Бесарабия въ вътрѣшно отчуждение; даване правото да си назначаватъ администрацията, запазване на общинското и земското самоуправление и ожществуването на бесарабска диета. Ние и сега твърдимъ, че най-голямата гаранция на правата и свободитѣ на народитѣ е тѣхното непосредствено участие въ живота на държавата. Общинската, черковна и училищна самоуправа е първия валогъ за свободитѣ, които пазятъ правата.

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

„Lumina“. Бесарабскиятъ народъ достигна до самостоятелностъ не така, както трѣбваше, не осво боденъ отъ Румъния, а чрезъ пропадането на царина. И съ право на тоя народъ се записли за съдбата, която му се готви, ако безусловно би поднесалъ своята свобода на олигархията отъ Румъния. Въ Румъния отъ 1813 г. до сега сж извършени много значителни прогреси. Но Румъния не може да си създаде една здрава обществена организация. Остатъкѣе добритѣ нахѣрени и разумнитѣ прѣдвиздания да се разбиятъ въ егостичнитѣ наклонности на една каста, твърдѣ хитра, твърдѣ ловка, която възтѣржествува. Сега, когато бесарабскиятъ румъни се завръщатъ въ отечеството, донасатъ ни една подновена увѣреностъ, че всичкитѣ завоевания на правдата и свободата, отъ които те вече не могатъ и не трѣбва да се откажатъ, не само че не ще ни се откажатъ или нарушатъ, но ще трѣбва да се развѣятъ и върху народа отъ Румъния. Така че за утрѣщата Румъния побѣди още нѣщо: настана часътъ за възобновяването на таа държава върху нѣровитѣ и мощни основи на истинската демокрация.

„Lumina“. Вратияну направи, като държавникъ, всичко, за да осуети съединението. Съ обявяването на всеобщата война, той се изказа готовъ да се присъедини къмъ Русия и да помогне, значи, нейния успехъ, което е равносильно съ загубването за ванаги Бесарабия. Румънски енисари завили на 16 септември 1914 г. на руския амбасадоръ отъ Римъ, че Румъния е готова да влѣзе веднага въ война на страната на Русия, ако тя отстали тритѣ южни окръга на Бесарабия. Това значи отказъ отъ най-голямата частъ на областта. Обаче, съ влизанieto въ войната на 27 августъ 1916 г., се осѣти окончателното загубване на Бесарабия за Румъния, защото тя се паметси въ войната безъ да постави какъвто и да било условие, безъ да спомене съ нѣщо за Бесарабия. А договоритѣ, които игпорпратъ Бесарабия, бѣха подписани отъ г. И. И. Вратияну.

„Zuricher Post“ пише: Явно е, че въ Парижъ твърдѣ много сж се надѣвали да се достигне мирътъ чрезъ австрийския мостъ. Отъ друга страна, положението на Клемансо е такова, че не понася никакъ ви пѣтността. Той, който прѣсѣдѣва миролюбитѣ въ френската република съ необузданъ фанатизмъ, се

мъчи съ всички срдѣства да отхвърли отъ себе упрѣзъ, че се движилъ въ пътя на мирнитѣ опити за приближаване къмъ неприятелскитѣ държави. Доколко ще му се удаде това, ще установи французкия парламентъ. Единъ е успехъ при това положение, че той прѣнесе вниманието и напѣжението на момента отъ своята личностъ върху тази на младия императоръ.

„Lumina“. Често пакъ се говори за нови хора, за нови партии. Е добръ! Мнозинството млади и стари, очакватъ да си каже думата човѣкъ, който духомъ и тѣломъ се е посвѣтилъ на румънското дѣло. Стере е единствената личностъ, къмъ която бѣха се присѣдинили всички, които желатъ да подобрятъ съдбата на мнозинството и да видятъ страната, че възможа надъ всичкитѣ нужди, като по тоя начинъ заеме мѣстото, на което има право, въ концерта на европейскитѣ държави и като ръководителка на балканскитѣ държави.

(Е. Р. Това е едно лично доказателство на румънската мегаломания за хегемония на Балканитѣ).

„Придунайскій Голосъ“. Румънския министър-прѣдседателъ А. Маргилманъ, въ първия дѣлъ на приближаването си въ Кишиневъ, повикалъ при себе си равнина Л. М. Цирельсона и въ бесѣдата си съ него, между другото, заявилъ, че въпросътъ за равноправното на румънскитѣ евреи билъ рѣшенъ отъ румънското правителство въ положителенъ смисълъ. Публикуването на закона за равноправното щѣло да послѣдва въ скоро време.

Маргилманъ се заинтересувалъ сжко и съ положението на еврейтѣ и като узналъ, че те прѣживятъ тежки минути, пожертвувалъ отъ своитѣ срдѣства за раздаване 10000 лева, които прѣдалъ тутакси на равнина.

Осѣтилъ това, министър-прѣдседателътъ написалъ собственорѣчно на своя бланка, която прѣдалъ на равнина, разрѣшение за устройване въ всѣко време, безъ прѣдварително разрѣшение на властитѣ, събрания и съвѣщания за обсаждане въпроси отъ благотворителенъ характеръ и за указване въ това отношение пълно съдѣйствие на равнина.

Равнинътъ билъ тожѣ виканъ и отъ професоръ Стере, който ималъ съ него продължителна бесѣда.

(Е. Р. Известно е, че въ Румъния еврейтѣ не се ползватъ съ политически права. Ограничението отива до такъ, че еврейнъ запасаенъ офицеръ въ румънската армия не получава никакъ заплатата, защото нѣма право да заема държавна служба. Горното съобщение на Изманилскии вѣстникъ „Придунайскій Голосъ“ разкрила отчасти мистерията по обявяването анексията въ Изманил. Но всичко личи, че не се е правило изборъ въ срдѣствата).

Четете вѣстникъ „Д о б р у д ж а“ защитникъ на добруджанската науза.

Проф. Романски и Д-ръ Пенаковъ.

Ромънски свидетелства по въпроса за Добруджа. (1878 год.)

I. Интервюацията въ румънския сенатъ и качарата и тѣхнитѣ отъкъ въ румънския печатъ.

A. ЗАСЕДАНИЕТО НА СЕНАТА ОТЪ 20. I. 1878.

Д. Гика. Г-нъ Прѣдседателю, азъ моляхъ да ми се даде думата, за да отирамъ къмъ г-нъ Министра на външнитѣ работи слѣдната интервюация:

Интервюацията отправена до г-на Министър-прѣдседателя и на външнитѣ дѣла.

Между проскитранитѣ условия за миръ, споменати отъ английския министъръ въ долната камара: се намиратъ и слѣдния параграфъ относително Румъния:

„Независимостъ на Румъния съ задоволително териториално обезпеченіе“.

Този пасажъ „задоволително териториално обезпеченіе“, може да бѣде различно тълкуванъ и, за да се отстранятъ каквито и да е коментари, които бѣха отклонили благоклонността на руската империя, или пъкъ бѣха породили прѣдположения, подъ които иже румънитѣ бѣхъ разбирали, че днешната наша територия ще бѣде отъснана, азъ отправямъ къмъ г-да министъръ слѣдната интервюация:

1. Моля да уведомятъ сената, дали нашата страна,

като воюваща, е взела участие въ изработването на тѣзи условия за миръ.

2. Дали това условие по своята сжщностъ се съгласи за румънитѣ и дали правителството може да ни уговори, че териториалната пѣлостъ на нашето отечество, какъвто е днесъ, ще бѣде респектирана и запазена. (Подп.) Димитрие Гика.

Подпрѣдседателътъ Д. Вратияну. Ще се съобщи на правителството...

B. ОБИКНОВЕНО ЗАСЕДАНИЕ НА СЕНАТА ОТЪ 26 ЯНУАРИ 1878.

Подпрѣдседателътъ Дим. Вратияну. Г-нъ Димитрие Гика има думата, за да развие своята интервюация.

Д. Гика. Господи сенатори, не очаквайте дълга рѣчь, или изчерпателно тълкуване на интервюацията, която имамъ честта да направя прѣди нѣколко дѣла. Вѣжността на въпроса, който е прѣдметъ на интервюацията, не мизва никакви подробности. И ако азъ я направихъ, то бѣ главно, за да докажа, че по националнитѣ въпроси, когато става дума за нашето сжко отечество, цѣла Румъния се въздушевлява само отъ една единствена мисль: да защити своитѣ права и националностъ. (Удобряния). Азъ не отирамъ тѣзи интервюации къмъ г-да министъръ, защото не съмъ допусналъ нито въ единъ моментъ съмнѣние въ нахѣрението на руския Императоръ. Би било прѣстѣжление отъ насъ, румънитѣ, да се съмнѣваме въ лоялността на могъщиятъ владѣтель, чийто дѣла сж възбуждали и възбуждатъ удивление въ цѣла Европа. Азъ искамъ само да докажа, че румънскиятъ народъ не иска да се докосва земята на неговитѣ прѣдци. (Удобряния). Азъ желая само да потвърдя,

че ний не влѣзохме въ войната съ цѣль да завладѣваме. Поради това, азъ нѣма да засѣгамъ други въпроси, а ще се огранича само върху разпространенитѣ слухове, че ужъ ний нѣкога сме се били съгласили да отстъпимъ Бесарабия доброволно.

Това не е никаква критика на правителството, защото въ настоящия моментъ не е удобно да излизаме прѣдъ Европа разединени; ний искамъ само — азъ повтарямъ това — да заимамъ на цѣла Европа, че румънитѣ, въ известни случаи, слѣдватъ примѣра на своитѣ прѣдци, които никога не сж били разединени, когато се е повдигалъ въпросъ за тѣхната сжжна родина. (Вурни одобряния). Вий ще ми позволите сега да Ви прочета изработеното по този въпросъ прѣдложение.

Подпрѣдседателътъ. Вий ще го прочетете, слѣд като Ви отговори Господинъ Министра.

Д. Гика. Азъ ще прочета по-рано прѣдложението, а Господинъ Министра може да отговори слѣдъ това.

Подпрѣдседателътъ. Извинете; има думата Господинъ Министра.

Когъличану, министъръ на външнитѣ дѣла. Уважаеми Господа, три дѣла по редъ азъ имамъ честта да Ви чета официалната кореспонденция на правителството съ неговитѣ различни дипломатически агенти и други лица, които имаха пълномощно да говорятъ върху болезненитѣ въпроси за отстъпването на Бесарабия. Би било желателно всичката кореспонденция по този въпросъ да се съобщи на обществото, за да види цѣлата страна и Европа, че по този, както и по всички важни въпроси и министритѣ сж румъни, че те слѣдователно не могатъ да мислятъ, говорятъ и работятъ друго яче, освѣнъ като румъни. (Слѣдна).

ИЗЪ РОМЪНИЯ.

(От нашия специален кореспондент).

Букурещ. Прѣседателят на сепата и камарата се явили на ауденция прѣдъ Краля въ Яшъ, прѣвъ времето, когато министър прѣседателят Маргеломанъ билъ въ Букурещъ и се оплаквали, че правителството по сѣло за умѣтно да олобичи официално на парламента за присъединението на Бесарабия, което олобичието се налагало по формални и конституционни олобичения. На тая поетънка на прѣседателят на законоподателят тѣла, видни членове на партията Братиниу, които съ това цѣлитъ създаването затруднения на правителството, отговарятъ, че олобичането парламента, за да му се олобичи официално олобичението, е невъзможно, понеже повечето депутати и сенатори сѫ отдавна забѣгнали въ странство, гдѣто правителството имъ заплащало голѣми суми, въ зана на което тѣ оставали безъ никакън контрол правителството, потънало въ прѣстѣпленни и беззаконни. Близкият на правителството вѣстникъ „Лумина“ пише, по той поводъ, че единъ продаженъ парламентъ, чиято членове, за командировка и челоуе, сѫ изостаили страната безконтролно на разпорѣждането на правителството Братиниу, неаослужава да бѣде увеомениъ за честото свѣто дѣло на присъединението.

Разкриватъ се значителни злоупотребления, извършени отъ хората на пралителството Братиниу, олобичи въ безсѣдно изчезване на голѣми складове вѣлна, много вагони захаръ, пиперъ, кафе и пр. Единъ воененъ лѣкаръ отдава набухването на тифузната еидемия въ ромънската войска отъ Молдова на факта, че единъ милионъ обурки, доставени за войската отъ Пидати, зетъ на Братиниу, имали подвѣтки отъ мукава и, при първиятъ дѣждъ, войницитъ ходѣли съ боси крака. Тѣзи разкрития ще доведатъ вѣроятно до подвѣждането подъ углавно отговорност на бившиятъ режимъ. Въ молдова е основана една „Лига на бапцитъ“, която има за цѣль да се бори за даване подъ сѣдъ и строго наказание вѣпоинитъ за войната, както и конфискуването на имуществата имъ, отъ които да се обезщетятъ олобичствата на жертвитъ отъ войната.

Въ Молдова, споредъ официални свѣденния, посѣнитъ сѫ приблизително нормални и значително надмипаватъ тѣзи отъ 1916 год. Зимнина е засѣто триста хиляди, а въ 1916-ото осемдесетъ хиляди хектара. Обаче, времето продължава да бѣде сухо, влагата липсва, а сѣвършено, температурата била висока, таяа се, ако въ двѣ седмици не вали добъръ дѣждъ, счита се, че въ Молдова ще има неплородие и дори гладъ. Работенъ добитѣкъ имало задоволително количества волове, както въ нормално време, а коне повече отъ нормално. Това обясняватъ съ демобилизацията на ромънската войска, както и съ продажбата отъ русиитъ войницъ на тѣхнитъ коне. Трѣбва да се прибави и грамадната частъ отъ добитѣка на Добруджа, изетъ отъ ромънскитъ войски чрезъ реквизиции или на сила. Выходство на той излизѣтъ въ Молдова на работенъ добитѣкъ, волове и коне, отъ които частъ ще бѣждатъ доисени въ Влашко, военото управление отъ окупираната област на Ромъния е започнала да олобича отъ населението добитѣка му. Сѣщо така се изземватъ и всички свободни количества зърнени храни, повеке такива въ послѣдствие ще бѣждатъ доисени отъ Бесарабия.

Военното управление отъ окупираната ромънска територия вѣзвѣда задължителностъ на труда, като всички общини сѫ длѣжни да доставятъ количеството ржѣ, добитѣкъ и кола, които сѣха имъ се прѣдмисали отъ съответнитъ органа на военното управление, като нужди за земеделскитъ работи или транспортитъ.

Въ публична сѣзка върху Бесарабия, държавна на 30 того, известниятъ писателъ и авторъ на голѣмо съчинение върху тая областъ Замѣръ Арборе опрѣдѣли броятъ на българското население отъ Бесарабия надъ 175000 души, докато въ всички вѣстници официалнитъ съобщения говорѣха само за 60000 души българско население.

Въ едно интервю, дадено на Яшкитъ вѣстникъ „Арена“, Тако Ионеску подѣржа, че, въместо Ромъния да склопва сепаративенъ миръ, трѣбвало краля, министри и парламента засѣдно съ войската, да се отеглатъ по посома къмъ Изтокъ, до като достигнатъ до нѣкой олобична страна, като съ това се отнемо възможността за склопване на сепаративенъ миръ, на палвѣто, той е рѣшително противникъ. Той счита, че една канитулация би била по ползна за Ромъния, отъ колкото сепаративния миръ, като прави намѣтъ на окончателния резултатъ на европейската война. Той взелъ участие въ духовната подготовка на войната и никой не сѣмислява за това, обаче въ материалната подготовка нѣмала възможностъ да участвува. Отговорността за склопнитъ договори съ олобичнитъ сѣщо не може да поеме, тъй като тогава още не участвувалъ въ правителството. Въ корония свѣтъ прѣдъ августъ 1916 год. горѣсно възприсѣлъ влизането на Ромъния въ войната, при все че той искалъ намѣбата още прѣвъ есепта на 1916 г., когато България вѣзвѣла въ войната.

Министър прѣседателятъ Маргеломанъ отишътува на 20 вечерта за Яшъ, отъ гдѣто ще се завърне въ вторникъ.

Министерството на правосѣдното наредило да се анкетиратъ злоупотребленията, които нѣкои, назначени отъ правителството Братиниу сѣквестри—администратори сѫ извършили съ имуществата на интерниранитъ поданици на централнитъ сили.

Финансовитъ министър на Бесарабия и Ромъния работѣли надъ финансовото организиране на Бесарабия. Рѣшено било основаването на митници по Днестръ. За сега думата е да се остави свободенъ вносъ отъ Русия въ Бесарабия, а да се набѣждава само изпоса. Навѣрно ще бѣде забраненъ вносъ на хранителнитъ продукти и храни отъ Бесарабия.

Генералъ Щербачевъ напушъталъ Яшъ, като отпѣтувалъ за Украйна.

Либералната партия поискала да издаде единъ позивъ, когато цензурата забранила. На заявлението, съ което Братиниу протестиралъ, Маргеломанъ поставилъ слѣдната резолюция. „Заназва се запрѣщението на позива. Позива иначе анонименъ, съдържа фалшиви прѣдѣпки за мирѣтъ, чиято условия не сѫ известни на авторитъ и тѣх прѣдѣпки сѫ отъ естество да вѣятъ вѣрѣтъ публичната неоснователна тревога. Отъ друга страна, чувствата на умраза и подбуждане, съдържаеще се въ първата частъ на позива, не отговарятъ на сегашнитъ нужди.“

Ромънското правителство ще започне издаването, съ цѣль за пропаганда, по единъ ромънски ежедневникъ въ Кишиневъ.

Уредено е, штоо инвалитѣ, произходѣщи отъ Добруджа и които се намиратъ въ окупираната територия на Ромъния, да могатъ да се завърнатъ по домоветъ сѫ съ специално устроене за той деиъ тренъ. Започнато е демобилизирането на войницитъ отъ ромънската армия, произходѣщи отъ Добруджа и тѣ вече се завърятъ по домоветъ сѫ. Ще бѣждатъ взети необходимитъ мѣрки да бѣждатъ освободени всички българи. Демобилизирането на добруджанитъ е издѣствувано отъ Българското прѣдставителство въ Букурещъ.

Досегашното бесарабско правителство, подъ прѣдставителството на Чухурлиу, въ което участватъ и не ромънски елементи, ще подаде оставка, като се създаде ново министерство, подъ прѣдседателството на ромънеца Паливанъ, което ще бѣде съставено изключително отъ ромъни. Чухурлиу, както и бившиятъ прѣдседател на народния свѣтъ Инкулецъ, ще бѣдатъ назначени за министри безъ портфейлъ въ ромънското правителство, съгласно условията за присъединението.

Съобщаватъ, че ромънскитъ отокъ отъ злато, който бѣше задържанъ въ Одеса се намиратъ на сигурно мѣсто.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(В. Т. Агенция и радиотелеграфа).

Осмиатъ германски заемъ.

Берлинъ. Досегашниятъ резултатъ отъ осми германски воененъ заемъ е 14 милиарда и 550 милиона марки.

Раздразненето въ Парижъ.

Парижъ. Раздразненето отъ поражението на англичанитъ се увеличава въ Парижъ. Военитъ крагове казватъ, че не могатъ да разбератъ защо не се прави нито единъ опитъ, за да се отнематъ отъ германцитъ прѣзетитъ области, които още не сѫ крѣпени.

Мини мо хомѣнското крайбрѣние.

Ротердамъ. Прѣвъ мартъ мѣсець по холандското крайбрѣние бѣдо а извѣрляни отъ морето 32 минни, отъ които 26 отъ английско произождение, 4 отъ германско и двѣ отъ немозвато. Отъ началото на войната по сѣдното крайбрѣние бѣва възвръщени 4176 минни, отъ които 3600 английски, 39 французки, 328 германски и 459 немозвати.

Йофе въ Берлинъ.

Берлинъ. Йофе връчи акредитивитъ си, като прѣдставителъ на Русия.

Духовенството и войната повинностъ въ Ирландия.

Ротердамъ. Съобщаватъ отъ Лондонъ, че 27 отъ тридесетѣхъ владѣци въ Ирландия сѫ поддѣсали единъ манифестъ противъ задължителната военна повинностъ. Овѣденицитъ ще избаратъ хората да дадатъ клетва, че ще се противопоставятъ съ

Скрѣбна вѣстъ.

Извѣстивае на роднини и приятели, братя и сестри, че непрѣжания ни баща и дѣдо, който бѣше най-разпадениятъ българинъ, другаръ на Ст. Караджа, когото подѣржаше парично, бивши олобич. началникъ въ гр. Бабадагъ, а по-сетѣй каймакѣнъ, 16 годишенъ имѣтъ въ с. Налбантъ, олобич. Бабадашка, който, може би, даде най-ценнитъ свѣденния на г-нъ професоръ Арнаудовъ, при изслѣдванитъ му на Добруджа, — нѣколко брѣх „Дунавски лебедъ“ и много „хвъркати листове“.

СТАНКО ДОНЕВЪ.

роденъ отъ с. Налбантъ, Бабадашка околия, 89 годишенъ, слѣдъ 15 дневно боледуване, прѣдаде Богу духъ на 17 априлъ 1918 год.

Ожъли татко и дѣдо, ти за винаги ни остави, като не можа да се радвашъ на богатата на свободата.

Миръ на крахѣтъ ти!

Опечалени: Синоуе: Дони, Иванъ, Енчо; Дѣщерѣ: Николина, София, Руса; Вѣтъове: Тодоръ, Стоянъ, Никола; Снахи: Рада, Мария, Палатия; Внуци: Станко, Василъ, Иванъ, Стефанъ, Йорданъ, Мито, Василъ, Йорданъ, Тодоръ, Кольо, Паскалъ, Гаврилъ, Станко, Йордана, Сада, Василка, Наталия, Марийка, Минианка, Николина, Георги, Мити, Василка.

всички сѣдства на военната повинностъ. Положението е толкова сериозно, штоо и вѣстникъ „Уриджанисъ“, който до сега се е дѣржалъ благосклонно къмъ военна повинностъ, съвѣтѣва вече правителството да отмени закона и да свиква само доброволци подъ знамената.

Схватка между болшевики и японци.

Лондонъ. Споредъ „Дейли Мейлъ“ въ Владивостокъ прѣвъ вечерта болшевишки войски стрѣляли върху японски флотски войски, които отговорили.

Кандидатъ за Ливландия, Естландия, Рига и Озелъ.

Берлинъ. Делегацията на съединения земски свѣтъ отъ Ливландия, Естландия, Рига и островъ Озелъ бѣде приета въ недѣля отъ Императорския канцлеръ въ Германската главна вѣртира. Той благодари на делегацията за довѣрието къмъ императора изказано въ рѣшенията на земски свѣтъ, изказаа готовността на Императора да вземе подъ военна охрана прѣдставляващитъ отъ земски свѣтъ страни и да подѣржи тѣхното отдѣляне отъ Русия. Кандидертъ заявилъ готовността си отъ името на Императора, да признае като самостоятелна държава отдѣленитъ области. Желанието на земски свѣтъ за образуването на една самостоятелна монархично конституционна държава въ общъ съюзъ съ Пруската порона ще бѣде провѣрено отъ Императора на драго сърдце.

Японската колония напуца Амуръ Науенъ. Споредъ съобщенията на в. „Танисъ“ отъ Токио, Японскитъ крайбрѣжни колонии въ областта Амуръ сѫ починали да обѣгатъ отъ научка на болшевишкитъ

Хроника

Буринъ до Радославовъ. Министърътъ на външнитъ работи баронъ Курциъ съобщилъ телеграфически на българскитъ м-ръ-прѣдседателъ за свѣто назначение. Въ теле рамата се казвало: Желая да унѣря Ваше прѣвъ одителство, че въ развитието и подѣржането на тѣсния съюзъ, който тъй щастливо свързва монархията съ България, азъ виждамъ една отъ най-главнитъ мои задачи. Твърдо убѣденъ, че и Ваше прѣвъ одителство прѣслѣдѣте сѣщата възвишена цѣль, азъ съ нѣлна вѣра полагамъ молята надежда въ продължението, на палето вѣрно сътрудничество, тъй добръ и тъй често изпитано вече въ миналото.

Попрака. Въ минали брой въ антрефилето за посѣщението на И. В. Преосвѣщенство Васили имѣсто „кириархъ“ по по рѣшка е напечатано „патриархъ“.

На вѣманието на делегатитъ по прѣговѣритъ въ Букурещъ олобичо мнозинство отъ жителитъ на Добруджа сѫ продали храни на разни ромънски банѣи и

кредитни учреждения, стойността на които не е изплатена. Нужно е, нашата делегация въ Гукуреш да подигне както тоя въпрос, така и въпроса за паричните влогове въ ромънските банки и кредитни учреждения, за да бъде той уреден съ огледъ на запазване интереситъ и на безъ това пострадащото добруджанско население.

Вечерното училище въ Ени-Сала. На 21 того е билъ произведенъ изпитъ въ вечерното училище въ Ени-Сала (Бабадашко). Резултатитъ задоволителни прѣимно поканенитъ на изпита външни лица. На ученицитъ освѣн четене и писане, било прѣподавано смѣтане и география. Изпититъ биле завършени съ нѣколко дежламаци, сола и хорова пѣсни. Единъ отъ присѣствующитъ, съобщавайки ни горното, не намира думи да възхвалятъ инициативата на мѣстнитъ учители.

Вечеринка въ Ески-Баба и Тестемелъ. На 7 того учителитъ отъ Ески-Баба и Тестемелъ, воджеша, сѣ дали съ ученицитъ отъ двѣтѣ села, безплатна дѣтска забава, отъ която селенитъ сѣ останали прѣдоволни.

Старитъ разпоредби на Дирекцията С. Г. О. П. Всички наредби и заповѣди, издадени отъ Дирекцията за С. Г. О. П. прѣди публикуване на новия законъ за С. Г. О. П., относно опрѣдѣление цѣнитъ, печалбитъ, поставянето подъ възбрана и изземането на нѣкои артикули, както и противъ спекулата оставатъ въ сила и за въ бъдеще до постепенното имъ отмишване.

Рибата и Дирекцията. Прѣди двадесетина дни карагозитъ въ Галчикъ сѣ се продавали по 3 лв. кгр., а ова-саахъ—по 1.60 лв. кгр. Тогава още гражданството о намирало цѣнитъ за високи, но е разчитало, че въ послѣдствие сѣ увеличаване производството, цѣнитъ ще бъдатъ намалени. Тѣмъо противното. Дирекцията за стопански грижи, безъ всѣкаквъ поводъ, е нормирала цѣнитъ не съ огледъ на мѣстнитъ условия, а общо за всички пристанищни градове. И до като по-рано рибаритъ бѣа доволни, днесъ тѣ сѣ щастливи. Карагозътъ се продава по 4.40 лв., ова балъ по 2.50 лв., накланъ 3.80 лв., когато въ нормално време тѣхнитъ цѣни не сѣ надвишавали респективно 1.40, 0.70 и 0.60 л. А агнешкото месо въ Балчикъ се продава по 2.50 — 3 лв. Срѣшу 40% отъ производството, държавата дава безплатно работници на риболовцитъ и послѣднитъ само за това, че притежаватъ ирѣжи за нѣколко стотинъ лева, получаватъ ежедневно стотини левове чистъ приходъ, смѣнати отъ гърбътъ на населението, което и безъ това е затруднено въ прѣхраната си. Въ оперативната зона въ Добруджа, при свободенъ пазаръ, рибата се продава много по-евтино и риболовцитъ сѣ крайно доволни. Нужно е дирекцията да поправи по-скоро сторената грѣшка, като нормира цѣнитъ по мѣстнитъ условия. По тоя начинъ ще се даде възможностъ и на бедното население да подобри прѣхраната си.

Б и ж и н и я .

Подъ редакцията на агронома при Извънредната Добруджанска комисия, — г. А. Костовъ, е почналъ да из-

лиза полумѣсечно „Добруджански земеделско и стопанскъ листъ“. Прѣдъ насъ е първия брой, който съдържа интересни статии по земеделското стопанство въ Добруджа. Мислимъ, че казания листъ би отговорилъ много по-добъръ на чувствувачата се пужда, отъ единъ литературенъ ръководителъ за земеделцитъ въ Добруджа, ако неговото издаване съпаднаше съ уреденото на едно образцово поле за изпитване разнитъ земеделчески култури и една уредена стопанска станция. По тоя начинъ щѣха да се създадатъ условия за пробѣрка на познанията на мѣстни условия. Накрай листа, достатъчно и добъръ уреденъ опитно поле, щѣше да служи за практически учителъ на добруджански земеделецъ, у когото не е липсвала никога инициатива и добра воля.

На листа на Извънредната Добруджанска комисия пожелаваме широко разпространение и добъръ практически резултатъ.

П о к а н а .

Управлението на Народно-спомогателния фондъ „Добруджа“ напомня на дарителитъ и дарителитъ, които сѣ внесли по 1000 лева и нагоръ да изпратятъ най-късно до 1 Май т. г. портретитъ си и кратка биография за сборника „Добруджа“, който е вече подъ печатъ. Изпращането става до фонда „Добруджа“ улица Гурко 16, София.

Изъ книгата „РОМЪНСКИТЪ ЖЕСТОКОСТИ“

Избѣгалитъ Михаилъ Кръстевъ, Петъръ Кирчевъ и Стоянъ Моравъ съобщаватъ за имената на оубититъ отъ глѣбени, избити и измръбени отъ гладъ и мизерия:

Павелъ Димитровъ отъ с. Хасанъ Фахъ
Георги Вълковъ с. Усузъ Къой
Османъ Ходжа
Ахмедъ Ходжа
Драганъ Георгиевъ с. Чаракчи
Тодоръ Киримовъ
Отъ гр. Бабадагъ:
Кутъ Мехмедъ Шабанъ
Мустафа М. Даудъ
Ходжа Мура Шерифъ
Стефанъ Паланчевъ

Силистренско

Лагери Стефанци

Жената на Ст. Радуневъ с. Ходжиларъ, Тулчанско.
Отъ гр. Силистра:

Желю Стояновъ—лагерь с. Михалашени.

Маринъ Жеконъ
Василъ Кобтовъ
Георги
Гено Собаджиевъ
Василъ Ромбашлака

Лагери на с. Мовила-Руна
при захарната фабрика „Рипичени“.

Тачо Найденовъ, лагерь с. Михалашени.

Отъ с. Доймушларъ, Силистренско:

Епо Къровъ
Иванъ Лапердовъ
Димитъръ Московъ

Отъ с. Базагрия, Силистрен.

Стоянъ Паневъ
Вейсалъ Коджа Салимовъ
Ахмедъ Х. Махмудовъ
Мааремъ Айвазовъ
Помакъ Ос. Сюлеймановъ
Молла Ахмедовъ

Отъ с. Памукчиларъ, Силистр.

х. Османъ Сюлеймановъ
Рашидъ К. Исмаиловъ
Сали х. Махмудовъ
х. Абузъ Босалж

Отъ лагера на с. Петриганъ

Данковата дирекция

Отъ с. Чамурли, Бабадагско.
Димитъръ Андреевъ Духневъ
Иванъ Ивановъ Симеоновъ
Петъръ Костадиновъ Хиневъ, кметъ
Дико Гагаузовъ
Петъръ Миглевъ
Балчо Попъ Благовевъ
Отъ с. Ески-баба, Бабадагско.
Ганчо Колевъ Ганевъ
Танасъ Колевъ Ганевъ
Пантелеймонъ Димовъ
Николай Ивановъ
Величко Калчевъ

Отъ лагера Стефанци

Керчо Мартовъ отъ с. Касашкой, Кюстенджанско.
Янко Пачовъ отъ гр. Тулча, убитъ въ с. Деженъ.
Драгня Вълковъ, Коста Пѣевъ и Райчо Градинаровъ,
всички отъ гр. Тулча.

Госпожитъ на Георгиевъ и Д-ръ Габровски отъ гр. Силистра.

Дончо Друмевъ—гр. Бабадагъ.
Иванъ Комарашевъ отъ гр. Тутраканъ.
Д-ръ Хаджигиолу отъ гр. Добричъ.
Братя Сава Миткови отъ с. Г. Кайнарджия, Силистренско.

Свещеникъ Хр. Поповъ отъ с. Бръча и свещеника отъ с. Черковна, Силистренско.

Ив. Ангеловъ отъ с. Алсатаръ, силистренско, ни съобщилъ имената на оубититъ добруджанци убиты отъ ромънитъ въ Молдова:

1. Ганчо Боневъ
2. Добри Илковъ
3. Иванъ Върбановъ
4. Петъръ . . . с. Надежда, Добришко, убитъ на XII 1916 год. за 100 лева.
5. Коста Атанасовъ с. Косуй, Тутраканско.
6. Друмъ Петровъ гр. Добричъ, убитъ въ с. Хърсово още при откарването.
7. Коста Бакаловъ, неизвестно отъ гдѣ, убитъ въ Михалешени, окръгъ Ботошани.

Неизвестно му е мѣстожителството имъ.

И з в ѣ с т и е .

Сообщавамъ за знание на интересующитъ се, че тия дни откритъ затворената си до сега

ПЕЧАТНИЦА

на ново, въ която ще приемамъ поръчки за всички учрѣждения военни, общински и частни лица.

Отворишъ още и

КНИЖАРНИЦА

въ която имамъ за продажъ разни

КАНЦЕЛАРСКИ
И УЧИЛИЩНИ
ПОТРѢБИ.

ЛИКОВЕ НА БЪЛГАР. ДѢЙЦИ

почтенски карти, пливове, календари и разни книги за прочитъ.

ВСИЧКИ ИЗДАНИЯ НА
ФОНДЪ „ДОБРУДЖА“

Въ книжарницата ми ще намерите и всички българ. вѣстници и вѣстникъ „ДОБРУДЖА“.

гр. Тулча, 20 априлъ 1918.

Съ почитъ:

Кр. Дончевъ

2—5

А Н К Е Т А

Върху реквизициитъ, конфискациитъ, ограбванята, разрушенята и опожаряванята, извършени върху частната собственост въ Добруджа отъ ромънскитъ власти и войски прѣвъ сегашната война.

	реквизиция лв.	конфискац. лв.	ограбване разрушен. и опожаряв.	всичко лв. *		реквизиция лв.	конфискац. лв.	ограбване разрушен. и опожаряв.	всичко лв.
I Бабадагския околия					с. Печелега				
гр. Бабадагъ	2596.—	627371.—	1495836.—	2035803.—		23412.—	9994.—	127776.—	161082.— (слѣдва)
с. Камберъ	9981.—	95430.—	—	105411.— (слѣдва)	IV Исаичанска околия				
II Неджалашка околия					с. Ортакай				
с. Долпо-Чамурли	77255.—	85265.—	—	162520.—		5062.—	77260.—	10870.—	93092.— (слѣдва)
с. Тари Верде	22680.—	66715.—	437874.—	527269.—	V Тулчанска околия				
с. Долонъ Иримликъ	18980.—	52820.—	721500.—	793300.—	гр. Тулча	—	3115006.—	14865688.—	17980694.—
с. Хаманджи	2050.—	295293.—	—	297343.— (слѣдва)	с. Калика	—	58167.—	—	58167.—
III Мачинска околия					с. Алибейкой	600.—	68241.—	73248.—	142089.—
с. Хасанларъ	2395.—	13330.—	26782.—	42507.—	с. Ааджиларъ	45917.—	—	89920.—	135837.—
с. Туркон	2862.—	21086.—	4300.—	28248.—	с. Сарж-Гьолъ	540.—	69468.—	—	70008.—
					с. Аджи-Гьолъ	—	168262.—	—	160262.—
					с. Сарж-Нусуфъ	—	48728.—	—	48728.— (слѣдва)